

"*Rád bych měl půlku jeho hlavy místo své knihovny*" říká o něm Vladimír Merta. Jiří Suchý si ho zas dokáže představit jako svého pokračovatele v divadle Semafor. Pokud se o autorovi takto vyjadřují špičky oboru, těžko k jeho tvorbě ještě něco dodávat.

Básník, písničkář, textař, překladatel, autor rozhlasových a televizních pořadů a muž mnoha dalších schopností **Jiří Dědeček** vydal u nakladatelství Indies Records své v pořadí již sedmé autorské dlouhohrající album (nepočítáme-li přeložené a přezpívané písně G. Brassense nebo vzpomínkové dvojalbum večírek rozpadlých dvojic.) CD nese název

Řekněte to mému psovi

, pod kterým se znalci Dědečkovy tvorby patrně vybaví jeden ze starších textů. Takových, které najdete v dříve

vydaných sbírkách (např. ***Reprezentant lůzy*** z roku 1992) je na albu 6. Ostatních 9 písní je nových a do počtu 18 titulů, které se objeví po vložení CD do přehrávače doplňují písničky 3 krátké básně.

Jiří Dědeček je především mistrem textu, což se na albu projeví vrchovatě. Přinejmenším z tohoto důvodu sáhnou po novém CD ti, kteří to vědí. Ti kteří to nevědí by to přinejmenším ze stejného důvodu měli udělat. V Čechách je totiž jen málo autorů, kteří umějí s rodným jazykem zacházet tak, že namísto ojedinělého textového bonbónku pro zpestření písně nabízejí s každou písní celou bonboniéru naplněnou luxusními verši, obraty, obrazy, rýmy. Těm, které Dědečkova poezie nebaví sama o sobě, nabízí jejich zhudebněná podoba nový rozměr a další příležitost k setkání s ní.

Snad právě proto, že nikdy neměl valné muzikantské ambice, baví Jiřího Dědečka své něžné, někdy křehké, jindy ironické, bravurně vypointované texty stále zhudebňovat ve stylu hospodské odrhovačky. Na albu proto převládá jeho oblíbený dvoučtvrteční rytmus, u ostatních písní se dopočítáte tří nebo čtyř dob. Syrový kytarový doprovod, který na koncertech působí autenticky, by pro některé posluchače mohl být oříškem, který nemají chuť rozlousknout. Naštěstí nezůstává pouze u něj a s hudební stránkou alba vydatně pomáhají čtyři muzikanti studiového sdružení "Starší psi". S těmi Jiří Dědeček spolupracoval už na předchozích deskách. Díky jejich umění zůstat v pozadí a sympatické umírněnosti Dědečkovým písním dobře slouží. Tam, kde je k tomu prostor, je rozvíjejí, k doprovodu, který by mohl jinak působit poměrně monotónně, malují ornamenty, nebo písním dávají směr, který je posouvá do různých žánrů, čímž dodávají albu větší hudební pestrost.

Jiří Dědeček - Řekněte to mému psovi

Napsal uživatel Jarda Síbrt
Pátek, 07 Červenec 2006 04:00

Jednoduše působící obal s upraveným portrétem autora neurazí, prostý booklet bych si však dokázal představit i jako výpravnější, s možná logičtější uspořádáním textů. To je ale jen drobný nedostatek na ušlechtilém počínu, který si nepochybně zaslouží pozornost. Přestože album zjevně nebudou vyhledávat milovníci ojedinělých melodických nebo harmonických nápadů, zvláštních rytmů, či živelné muziky, pro mnohé bude jistě dalším důkazem tradice oduševnělého písničkářství, které se obejde bez výše uvedených dovedností, a přesto ho spojujeme s pojem folk v tom nejlepším slova smyslu.

Jiří Dědeček, *Řekněte to mému psovi*, Indies Records

Kuna ví, Agnostik Pepa, Ženatej chlap, U Žatce, Jako tok horské říčky, Nehoda, Ať si vezmu na sebe co chci, Najatí vrazi, Marný sen, V masně, 99 holek ze 100, Jámy, Řekněte to mému psovi, Usměj se na mě, SOS, Hotelový sluha, Noční můra, Až budu starý.

Celkový čas 48:01.